

Προσφυγή της 10ης Φεβρουαρίου 2025 – Ευρωπαϊκή Εισαγγελία κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου
(Υπόθεση T-99/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Εισαγγελία (εκπρόσωποι: L. De Matteis και E. Farhat)

Καθού: Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

Την ακύρωση της απόφασης του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου, η οποία κοινοποιήθηκε στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία στις 9 Δεκεμβρίου 2024 και αφορούσε το από 26 Σεπτεμβρίου 2024 αίτημα της τελευταίας για άρση της εμπιστευτικότητας την οποία οφείλουν να τηρούν οι υπάλληλοι της Ένωσης, ώστε να εξεταστούν ως μάρτυρες στο πλαίσιο ποινικής έρευνας της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται κατάχρηση εξουσίας σε σχέση με το άρθρο 19 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στην προσβαλλόμενη απόφαση, το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο βασίζεται αποκλειστικά σε λόγους πέραν της ανάγκης προστασίας των συμφερόντων της Ένωσης και συνεπώς ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας.

Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ.

Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν συνιστά μεμονωμένο γεγονός, αλλά την έκβαση μιας σειράς αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου, οι οποίες στοχεύουν στη στέρηση της δυνατότητας της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας να φέρει εις πέρας την αποστολή της σύμφωνα με τις Συνθήκες (Άρθρο 86 ΣΛΕΕ), ήτοι τη διερεύνηση της τέλεσης ποινικών αδικημάτων που πλήττουν τον προϋπολογισμό της Ένωσης.

Συνεπώς, η απόρριψη του αιτήματος σύμφωνα με το άρθρο 19 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και η συνακόλουθη αδυναμία της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας να φέρει εις πέρας την αποστολή της να «συλλέγει όλα τα συναφή αποδεικτικά στοιχεία, είτε αυτά είναι ενοχοποιητικά είτε απαλλακτικά», συνιστά αδικαιολόγητη παρέμβαση στις εξουσίες της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, σύμφωνα με τις Συνθήκες, και επομένως συνιστά παράβαση της υποχρεώσεως καλόπιστης συνεργασίας.

Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση της υποχρεώσεως τήρησης της εμπιστευτικότητας των ποινικών ερευνών.

– Όταν αποστέλλεται αίτημα για τη χορήγηση άδειας προς άρση της εμπιστευτικότητας με σκοπό την εξέταση μάρτυρα, ο αιτών οφείλει να παράσχει στο ευρωπαϊκό θεσμικό όργανο όλες τις απαραίτητες πληροφορίες που θα επιτρέψουν στο τελευταίο να εξακριβώσει ότι τα συμφέροντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν θίγονται σοβαρά.

– Ο έλεγχος αυτός, ωστόσο, δεν παρέχει στο εν λόγω θεσμικό όργανο απεριόριστο δικαίωμα προσβάσεως στις πληροφορίες που περιέχονται στην ποινική δικογραφία. Η τελευταία καλύπτεται από το απόρρητο των ερευνών, όπως υπενθυμίζεται στο άρθρο 108 του Κανονισμού σχετικά με την εφαρμογή ενισχυμένης συνεργασίας για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας.

– Με το να επιζητά συνεχώς άμεση ή έμμεση πρόσβαση στις πληροφορίες που κατείχε η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία στο πλαίσιο της εκκρεμούς ποινικής έρευνας –συγκεκριμένα με το να αιτείται τη διοργάνωση

συσκέψεων σε τεχνικό επίπεδο με υπαλλήλους οι οποίοι δεν επιτρεπόταν να γνωρίζουν για την ποινική έρευνα— το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο υπερέβη τα όρια των καθηκόντων του και αθέτησε τις υποχρεώσεις που υπέχει σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης και, ειδικότερα, την υποχρέωση τήρησης της εμπιστευτικότητας των ποινικών ερευνών.

Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της ανεξαρτησίας που απολαύει η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία κατά τη διεξαγωγή ποινικών ερευνών.

– Η διεξαγωγή ποινικών ερευνών συνιστά αμιγώς δικαστική αρμοδιότητα, η οποία ανήκει αποκλειστικά στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία και στις αρμόδιες εθνικές αρχές όσον αφορά την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης.

– Η διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 19 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μπορεί να επιτρέψει στο θεσμικό όργανο προς το οποίο υποβάλλεται το σχετικό αίτημα να προβάλει δικαίωμα ελέγχου επί της διεξαγωγής ποινικών ερευνών.

– Το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο ισχυρίζεται ότι δεν υφίσταται ποινικό αδίκημα στην παρούσα υπόθεση. Υποκαθιστώντας με την εκτίμησή του την εκτίμηση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο αρνήθηκε να χορηγήσει την άδειά του, με την αιτιολογία ότι θεωρούσε πως η υπόθεση έπρεπε να τεθεί στο αρχείο χωρίς περαιτέρω ενέργειες.

– Στο πλαίσιο αυτό, το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο προσπαθούσε συνεχώς να επηρεάσει τη διεξαγωγή της έρευνας με το να προτείνει και να εξαρτά την πιθανή συνεργασία του από την πρότερη διοργάνωση «συσκέψεων» με τις κεντρικές υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας.

Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται εσφαλμένη εφαρμογή του Πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών.

Η ασυλία που προβλέπεται στο Πρωτόκολλο περί των προνομίων και ασυλιών δεν περιλαμβάνει τους μάρτυρες, οι οποίοι δεν απολαύουν ειδικής ασυλίας βάσει του δικαίου της Ένωσης. Για την εξέτασή τους πρέπει απλώς να παρέχεται άδεια εκ των προτέρων, όπως ορίζεται στο άρθρο 19 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τα πρόσωπα που αφορά το αίτημα εξέτασης μαρτύρων δεν είναι τα ίδια με εκείνα για τα οποία η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία είχε υποβάλει αίτημα για άρση της ασυλίας τους. Επομένως, δεν υφίσταται αντίφαση στην προσέγγιση της Εισαγγελίας και σε καμία περίπτωση η προσέγγιση αυτή δεν επηρεάζει την ασυλία που απολαύουν άλλα πρόσωπα στο πλαίσιο της σχετικής διαδικασίας.